

İNSANLIĞA ÇAĞIRIŞ

Aqil insan, söylə görüm,
Dərdlər, qəmlər bitərmi heç?
Yaş üstünə bir yaş gəlir,
Yaşlar geri gələrmi heç?

Dünyada bəzi insanlar,
Nə söz deyər, nə söz anlar,
Neçə-neçə Süleymanlar,
Dünyadan əl çəkərmi heç?

Çoxu bilir, dünya fani,
İnsan öz-özünə canı,
Qıraraq insan insanı,
Xoş mərama yetərmi heç?

Ürək, artırma qəmini,
Gözəl yaşa hər dəmini,
Vətənsizlər “vətənini”,
Qoruyarmı, sevərmi heç?

İnsan əsəridir Rəbbin,
İnsan, de nədir əsərin?
Yalan dünyani gözlərin,
Bir an doğru seçərmi heç?

Ölçüb uzat ayağını,
Təmiz saxla dil-ağzını,
Əkdiyindən artığını,
Adəm oğlu biçərmi heç?

Səhvsiz olmasan da, insan,
Düzdən dönmə heç bir zaman,
Bilərək yanlış iş tutan,
Doğru yoldan keçərmi heç?

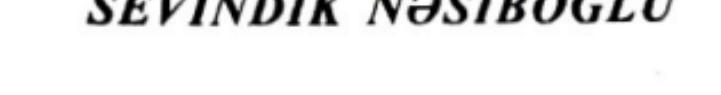
İnsan, əməllərin qandır,
Şeirim sənə üsyandır,
Hər kəs sənintək insandır,
Pisliklərə dəyərmi heç?

Özündən heç nə deməyən,
Heç qarşılıq gözləməyən,
Təmənnasız işlər görən,
Özün tərifləyərmi heç?

Şair, düşünmə, çəkmə qəm.
Belə xəlq olubdur aləm,
Bir səhvdən qovulan adəm,*
Bir düzələ düzələrmi heç?

*-Adəmin şeytanın yalanına uyub səhv edərək buğdəni yedikdən sonra cənnətdən qovulması.

28.11.2024

SEVİNDİK NƏSİBOĞLU